

Linie vil gøre for dem, der har de store Indkomster. (*Martin Hansen*: Det er 17 i Kolding!) . . . Ja, jeg gaar nu ikke til Yderligheder, og i Kommuneskat skal jeg ikke gaa længere op end til en effektiv Skatteprocent for denne Mands Vedkommende af 16 pCt. Han er saa oppe paa 73 Kr. i Skat af disse 100 Kr. Tilbage har vi saa Selskabsskatten. Inden jeg lægger den til, kommer jeg til at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister om vor Selskabsbeskatning. Jeg kan se af hans Udtalelser, at han ikke er rigtig klar over, hvorledes Selskabsskatten udregnes, og det er jo meget beklageligt, naar selve Finansministeren ikke er klar over selv de simpleste Grundregler for Skattepligten. Den højtærede Minister sagde nemlig: Det er ganske umuligt, at denne Mand kan komme til at svare noget i Selskabsskat, hvis han kun har 5 pCt. af Formuen, saa kommer han overhovedet ikke til at svare Selskabsskat, for 5 pCt. af Formuen er her skattefri i Henhold til Selskabsskatteloven. Men det er jo ganske urigtigt, og det er som sagt beklageligt, at den højtærede Finansminister ikke med al sin Overlegenhed er klar over selv de simpleste Grundregler for denne Skattelovs Virkninger. Det er nemlig ikke 5 pCt. af Formuen, der er skattefri, men 5 pCt. af Aktiekapitalen, og det er noget helt andet. Lad os nu tænke os, at denne Mand har anbragt de 2 000 Kr. i Østasiatisk Kompagni. Det er dog ikke noget fantastisk, det er da virkelig et Selskab, som jeg tror ogsaa Finansministeren i høj Grad regner med, naar han skal have Skatten ind. Hvis nu altsaa Manden har anbragt de 2 000 Kr. i Aktier i dette Selskab, saa vil den Aktiekapital, han derfor har faaet, være saadan ca. — det er vel ikke værd at regne med Brøker, det er saa store Tal, det drejer sig om — 770 Kr., naar vi regner Aktiekursen til 260. Saa vidt jeg ved, stod Kursen i de Dage, Finansministeren imødegik mig, omkring 270, jeg tror nok, den for Tiden er omkring 260. Det er altsaa aldeles ikke et konstrueret Tilfælde, det er noget, man kan tage lige ud af den virkelige Verden. Lad os saa forudsætte, at Østasiatisk Kompagni giver et Udbytte af 13,1 pCt., jeg tager dette 1 med for at komme over de 13. Det er et

meget normalt Udbytte for dette Selskab, det har, saa vidt jeg ved i de sidste 3 Aar givet 12, 14 og 15 pCt., lad os da regne med lige over 13 pCt., saa er det et meget ædrueligt Eksempel, og et Eksempel, som i høj Grad svarer til de virkelige Forhold. Hvis Selskabet nu giver 13,1 pCt. af Aktiekapitalen, saa er altsaa de 5 pCt. skattefrie, og Vedkommende skal da svare Skat af 8,1 pCt. Men 8,1 pCt. af Aktiekapitalen svarer til 10 pCt. af Udbyttet i Skat, og 10 pCt. af Udbyttet, som var 100 Kr., bliver 10 Kr., og 10 Kr. lagt til de 73 Kr. bliver 83 Kr., og 83 Kr. af de 100 Kr. er efter den Regnebog, jeg har lært at regne efter, 83 pCt. Hvis Finansministeren har opfundet en anden Regnebog, saa maa han først gøre Tinget bekendt med den, inden han begynder at regne med den fra denne Plads. Det var saadanne Skatteprocenter af en Del af Indkomsten, som jeg spurgte, om der var Fornuft i at forøge, set fra Samfundets Synspunkt. Hvis Finansministeren vil have Skatteprocenten betydeligt højere op, hvis han vil have den op saaledes, at vedkommende Mand kommer til at svare op til 100 pCt., hvad Interesse har saa denne Mand, som har en Million Kroner i Indkomst og en Million Kroner i Formue, af at sætte disse Penge ind i produktiv Virksomhed? Han faar ikke en eneste Øres Fordel deraf, hvis Skatteprocenten sættes væsentlig højere op; her er vi altsaa ved de 83 pCt. Han kan forøge sit Indbo med 2 000 Kr. om Aaret, uden at det koster ham en eneste Øre, for hvis han lader være med det, saa tager Staten Udbyttet deraf. Han kan foretage en Rejse til Udlandet, uden at det koster ham noget, og hvem vil ikke gerne have en Rejse til Udlandet, naar det ikke koster noget? Jeg skulde mene, at heller ikke den højtærede Finansminister vilde kimse ad den Slags Ting. Det, jeg har spurgt om, er: er der Fornuft i en saadan Skattepolitik? Er der Mening deri?

Nu siger den højtærede Finansminister, at jeg er Millionærernes Talsmand, at jeg kun har tænkt paa dem. Men det er fuldkommen Usandhed. Det er ikke alene saaledes, at jeg ikke har udtalt mig for at værne Millionærerne, men jeg har tværtimod udtalt det stik modsatte, at det var af Hensyn til Samfundet, og det var ogsaa af Hensyn